

LUND UNIVERSITY

Medeltiden som mötesplats

Wienberg, Jes

2001

Document Version:
Förlagets slutgiltiga version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Wienberg, J. (2001). Medeltiden som mötesplats. Lund University.

Total number of authors:
1

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:
Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: <https://creativecommons.org/licenses/>

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117
221 00 Lund
+46 46-222 00 00

Jes Wienberg är född 1956 i Silkeborg. Cand.phil. i medeltidsarkeologi 1983 vid Århus universitet. Fil.dr. 1993 vid Lunds universitet på en avhandling om gotiseringen av sockenkyrkorna i medeltidens Danmark. Vik. universitetslektor 1992, universitetslektor 1994 och docent 1995. Stf.prefekt 1996 och prefekt 1997-2000. Sedan 1971 har Jes Wienberg medverkat vid utgrävningar och projekt i Danmark, Norge, Sverige och Estland. Hans forskning har huvudsakligen ägnats kyrkoarkeologin med olika perspektiv på den medeltida kyrkoarkitekturen, vidare stadstopografi, bruket av centrala begrepp samt kulturarvets betydelse. Jes Wienberg befordrades till professor i medeltidsarkeologi vid Lunds universitet från 29 juni 2000.

Medeltiden som mötesplats

Medeltidsarkeologi betecknar, som namnet antyder, ett arkeologiskt perspektiv på medeltiden. Ämnet har sitt ursprung i 1800-talets intresse för medeltiden och växte fram i mötet mellan arkeologins fynd, konstvetenskapens monument och historievetenskapens texter. Den senare etableringen av en särskild disciplin för medeltidens arkeologi måste ses mot bakgrund av efterkrigstidens modernisering av städerna. Förnyelsen innebar arkeologiska grävningar, som krävde specialister kunniga på fynd och lämningar i de ofta tjocka kulturlagren.

Ämnet medeltidsarkeologi etablerades vid Lunds universitet på 1960-talet, där just Lund har en lång obruten tradition för stadsarkeologi. De arkeologiska undersökningarna i städerna har sedan minskat, men medeltiden är populärare än någonsin. Och ämnet har alla möjligheter att komplettera och stödja ett i bästa mening folkligt återskapande av en svunnen tid.

Medeltidsarkeologins tre rötter i fynden, monumenten och texterna har fört ämnet i olika riktningar. Sedan länge pågår en debatt om ämnets identitet: bör medeltidsarkeologin betona det arkeologiska perspektivet, uppfattas som en allmän medeltidsforskning eller som en av flera historiska arkeologier, där förekomsten av texter definierar ämnet? I praktiken sträcker sig medeltidsarkeologin över "den långa medeltiden" från järnåldern till skiftesreformerna. Och om utgångspunkten tidigare har varit Skåne eller det medeltida Danmark, så är perspektivet nu ofta Norden eller Europa med exempel från Finnmark till Bysans. Medeltidsarkeologins karaktär av en mötesplats, där ingen "skola" hitintills har fått dominera, har betytt en öppen miljö med teoretisk, metodisk och empirisk mångfald. Medeltidsarkeologin har således i sig själv karaktär av tvärvetenskap.